

Χαιρετίζουμε τους απανταχού καλλιτέχνες, τεχνίτες, χομπίστες και επαγγελματίες. Όσες χαραμίζουν απλήρωτες εργατώρες για ένα μούλετ στο βιογραφικό τους και δεν είχαν ποτέ κονέ. Με μια πνοή αλληλεγγύης χαιρετίζουμε όλου του κόσμου τους διασκεδαστές, γελωτοποιούς, καλλιτέχνες του δρόμου - της σάλας - του μπάνιου και κάθε είδους ονειροπαρμένες και περιπλανητές που η έκφρασή τους χώρο δε βρίσκει. Με αυτό το κάλεσμα θέλουμε να σας συναντήσουμε.

Είναι γεγονός πως βρισκόμαστε σε μια πραγματικότητα που θέτει τον καλλιτέχνη έρμαιο σε μια αγορά και ένα σύστημα κέρδους όπου η ελεύθερη έκφραση κρίνεται περιττή. Αισχρή εκμετάλλευση, ανεργία, παραβιαστικές συμπεριφορές, κίβδηλες υποσχέσεις για καριέρες, κανιβαλισμός

μεταξύ συνεργατών και οτιδήποτε άλλο έχει στην ατζέντα του ο καπιταλισμός για μια καθώς πρέπει καλλιτεχνική πορεία. Η τέχνη είναι εμπόρευμα και ο καλλιτέχνης έμπορος του εαυτού του. Σίγουρα δεν προβλέπεται καμία αμφισβήτηση, τίποτα ουσιαστικό και ανατρεπτικό. Ακόμα κι αν κάποιες φωνές παλεύουν να ακουστούν έξω από τα λαμπρά παλάτια, οι συκοφάντες της αυλής κλωτσούν τους γελωτοποιούς ως αποβράσματα και επαίτες. Η ατομική οδός φαίνεται να είναι και η μόνη οδός.

Όμως, το αποκορύφωμα αυτής της πραγματικότητας δεν είναι οι επιπτώσεις της, αλλά η πίστη των θυμάτων ότι τα πράγματα έτσι είναι και έτσι θα είναι για πάντα. Ενώ υποφέρουν, φτάνουν να πιστεύουν ότι ευθύνονται για όσα τους συμβαίνουν, ότι ίσως δεν προσπάθησαν αρκετά ή απλώς δεν ήταν φτιαγμένα για αυτό. Υπό την επήρεια της ψευδαισθήσης των ίσων ευκαιριών, συρρέουν στα αστικά κέντρα, τα οποία ρουφούν τη ζωή από την επαρχία. Τρέχουν σε δύο δουλειές, για να φτάσουν ένα πρωί να αντιληφθούν ότι πλέον σιχαίνονται την τέχνη τους (όχι γιατί έπαψε να είναι όμορφη). Εγκλωβισμένες μονάδες που μέσα στη μοναξιά του τετραγώνου τους αδυνατούν να κοιτάξουν προς τα έξω, να δούν την ομορφιά της συνάντησης κι ας μοιάζουν τόσο πολύ. Κι όμως, η πρώιμη αξία της τέχνης πηγάζει από την ανθρώπινη ανάγκη για επικοινωνία. Η τέχνη μπορεί να είναι μέσο αμφισβήτησης και αντίδρασης, μπορεί να είναι εργαλείο αυτοβελτίωσης.

Είμαστε το Δίκτυο Καλλιτεχνών! Με καμβά την συλλογικότητα και την αλληλεγγύη, προσπαθούμε να εκφραστούμε ελεύθερα έξω από αυτήν την κουλτούρα και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να την αλλάξουμε. Μέσα στο Δίκτυο το κάθε άτομο είναι ελεύθερο να εκφραστεί όπως θέλει, αδιαμεσολάβητα, έξω από την πίεση της εκμετάλλευσης, του ανταγωνισμού και της απόδοσης. Για εμάς, η επιθυμία για καλλιτεχνική δημιουργία είναι επαρκής προϋπόθεση για να θεωρηθεί το κάθε αποτέλεσμα τέχνη. Η τέχνη ευτελίζεται όταν περιορίζεται.

Γι' αυτό λειτουργούμε αυτοοργανωμένα και χωρίς ιεραρχία (με οριζόντιες διαδικασίες). Το βασικό όργανο του Δικτύου Καλλιτεχνών είναι η εβδομαδιαία του συνέλευση, η οποία είναι πάντα ανοιχτή. Εκεί όλα τα άτομα συμμετέχουν ισότιμα. Στόχος μας είναι να ενθαρρύνεται και να υποστηρίζεται η καλλιτεχνική (και όχι μόνο) έκφραση όλων.

Το Δίκτυο είναι πρωτίστως ένας χώρος συνάντησης, όπου με κοινό παρονομαστή την τέχνη βρισκόμαστε, αλληλεπιδρούμε, προβληματιζόμαστε, συνδημιουργούμε, αλληλοϋποστηρίζομαστε. Οι ιδέες μας και ο τρόπος με τον οποίο έχουμε επιλέξει να λειτουργούμε, μπορούν να ευδοκιμήσουν μόνο σε χώρους όπου δεν περιορίζεται από κανέναν η πολιτική ή η προσωπική έκφραση, όπου δεν υπάρχουν ιδιοκτήτριες, μεσάζοντες, υπεύθυνοι που θα σου απαγορεύσουν την είσοδο. Ανοιχτοί δημόσιοι χώροι, καταλήψεις και γενικότερα δομές του κινήματος μπορούν να στεγάσουν ομάδες με καλλιτεχνικό χαρακτήρα, οι οποίες έχουν τη δυνατότητα μέσα από τις δράσεις τους να απευθυνθούν σε ένα ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.

Γι' αυτό και εμείς, ως Δίκτυο Καλλιτεχνών, έχουμε επιλέξει να στεγάσουμε τη συνέλευσή μας στην κατάληψη Libertatia. Αυτό δε σημαίνει, όμως, πως οι δράσεις μας περιορίζονται εκεί. Έχουμε την πρόθεση να επεκταθούμε σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του γαλαξία. Ούτως ή άλλως, για εμάς, τα πάντα είναι πολιτικά. Εφόσον η τέχνη, αδιαμφισβήτητα, συγκαταλέγεται στα πάντα, άρα και η τέχνη είναι πολιτική. Το να επιλέγει ένα άτομο να μην εκφράζεται πολιτικά μέσα από τη δημιουργία του για εμάς αποτελεί μια πολιτική επιλογή, και πολύ ισχυρή μάλιστα. Όμως, είναι σημαντικό να ξεκαθαρίσουμε, πως η συμμετοχή στο Δίκτυο σε καμία περίπτωση δεν προϋποθέτει ταύτιση πολιτικών απόψεων. Το μόνο όριο που μας εκφράζει είναι η απουσία εξουσιαστικών, σεξιστικών, ομοφοβικών, ρατσιστικών και φασιστικών συμπεριφορών, οι οποίες δεν είναι με κανέναν τρόπο ανεκτές.

Η συχνότερη και πιο χαρακτηριστική δράση του Δικτύου είναι οι παραστάσεις Καμπαρέ (ή πιο σωστά, παραστάσεις Νέο-Μέτα Καμπαρέ). Είναι ουσιαστικά μια συνδημιουργία, όπου το κάθε άτομο ή ομάδα ατόμων ετοιμάζουν ένα καλλιτεχνικό νούμερο όπου το σύνολό τους παρουσιάζεται ως μια ενιαία παράσταση. Η δομή του μας εκφράζει τόσο καλλιτεχνικά όσο και οργανωτικά. Η συμμετοχή είναι ανοικτή και ευέλικτη, έτσι ώστε το κάθε νούμερο να συμμετέχει όταν και όσο μπορεί και θέλει. Επίσης, η διαδικασία της προετοιμασίας κάθε παράστασης εμπεριέχει πολύ συνεργασία, αλληλοϋποστήριξη και συλλογική δημιουργία. Και αυτό ακριβώς είναι το νόημα!

“Το νεομετακαμπαρέ για μας είναι η συλλογική πραγμάτωση της ελεύθερης έκφρασης μας μέσα από παραστάσεις δίχως όρια”

Το Δίκτυο όμως δεν περιορίζει τη δράση του μόνο στις παραστάσεις αυτές. Στην πραγματικότητα, είναι πάντα ανοιχτό σε προτάσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, έχουμε πραγματοποιήσει ως τώρα προβολές ταινιών, καλλιτεχνικά τζαμ, φωτογραφικές βόλτες, ποίηση με ασέντι τις Τετάρτες, εκθέσεις, workshop ζογκλερικών. Ακόμα και αν κάποιο άτομο θέλει να συμμετέχει χωρίς να ασχοληθεί με το καλλιτεχνικό κομμάτι του Δικτύου, για να παρακολουθήσει, να συζητήσει ή ίσως και μόνο να ακούσει, είναι απόλυτα θεμιτό.

Που θα μας βρείτε; Στην ανοιχτή μας συνέλευση, κάθε Πέμπτη στις 20:30 στην αυλή της κατάληψης Libertatia.

